

CSÁBI

A csábi plébániaközösség lapja

II. évf. 4. szám



2009. Karácsony



VÉGRE KARÁCSONY!!!

„Végre! Megfőzve, megsütve, kitakarítva, minden előkészítve, jöhet már a karácsony.“ Ki ne ismerné ezt az érzést. A megnyugvás érzését, hogy mindent győztünk megtenni. De milyen áron? Az ára ennek gyakran a nyugtalanság, veszekedés, kiabálás.

A karácsony előtti sietségre így emlékezik egy pap: „Ballagtam a város utcáin, betértem az üzletekbe, ismerősökkel találkoztam, a velem szembe jövő emberek arcát fürkésztem. Fáradtan egy autóbuszba ültem. Fellelegzek... Milyen fárasztó nap! A szívekben viszont nyugtalanság. Felemelem a fejem és a tekintetem a velem szembe ülő ember arcán ragad. Cukott szemmel, finom mosollyal – de ez nem az, ami nem engedi levenni tekintetemet erről az arcról. A nyugalom, amely átfolyik az én lelkembe szinte olyan erős, hogy nehezemre esik felkelni, elfordulni és kiszállni az autóbuszból. Még sokáig megmarad ez az arckifejezés az emlékezetemben.

Ennél a gondolatnál eltölti lelkemet a nyugalom, amelyre már régen nagy szükségem volt.”

De hol lehet ezt a nyugalmat meglegelni? Egy történetben a diák kérde a tanárát: „Régen az emberek miért látták meg az Istent, mi meg nem látjuk?” Az idős tanár felelete igen épületes volt: „Mert ma senki nem akar mélyen meghajolni.”

Ma az ember gyakrabban néz az istálló feletti fényes csillagra és az ő fényére, mint a benne születendő Gyermekek nyugodt arcára. Jobban elkápráztatja őt az esti kivilágított utca, mint az, hogy érdeklődne az emberek iránt, akik benne élnek. Jobban odafigyel a fényre, mint az ő forrására. Gyakran pedig a hiba ebben van. Mélyebbre tekinteni, mint látni a fényes csillagot az istálló felett, tudni meghajolni a jászol felett, lehajolni ahhoz, aki lehajolt hozzánk. Ez az út a nyugalom, szeretet, mosoly felé nem csak a karácsonyi asztalnál, de egész esztendőben is.

Kívánok minden jóakarátú embernek áldásos karácsonyt, hogy ne féljenek mélyebbre hajolni a megszületett Megváltóhoz az ima, Szentírás, Eucharisztia által, hogy akik majd az arcunkba tekintenek, eltöltse őket a béke és emlékezetükbe maradjon a mi arcunk, mint a nyugalom forrása, amelyben felfedeztük azt, Akinek a születését ünnepeljük. Nyugodt szívvel mondhassuk majd ki mindannyian: „Végre megértettem a karácsony értelmét.”

József atya

A VILÁG KÖZEPE HAJNALOK VÖLGYE 2 KORTÁRS KÓRUSFESZTIVÁL

„Bárhol lehet a világ közepe, csak tehetséges emberek kellenek hozzá...”

- így vezette fel a Hajnalok Völgye 2 – Kortárs Kórusfesztivál Csábon című rendezvényről való képes beszámolót az STV magyar magazinjának műsorvezetőnője a november 18-i adásban.



A második alkalommal megrendezett kortárs kórusfesztivál a maga nemében nem csupán Szlovákiában, de az egész Kárpát-medencében egyedülálló: A meghívott amatőr énekkarok a csábi római katolikus templomban mutatják be különös repertoárjukat, amely XX. és XXI. századi művekből, illetve egy ősbemutatóból – addig még soha, sehol el nem hangzott műből – áll. A megjelenő kórusok, a nagyszámú közönség, illetve a rendezvényre ellátogató zeneszerzők és karnagyok a hangverseny után egy-egy kortárs komponistát szavazás útján meg is jutalmaznak: a legtöbb közönségzavazatot kapott újonnan bemutatott mű a Fesztivál közönségdíját, míg a zeneszerzőkből és karnagyokból alakult bizottság a Fesztivál szakmai díját ítéli oda a legjobbnak vélt új kórusmű szerzőjének. A Fesztivál alapítói és

főszervezői, a Csábi Szeder Fábián Dalegylet tagjai büszkék arra, hogy Szlovákia egyetlen kortárs kórusfesztiválját e kis faluban hívták életre és kerül évente megrendezésre.



Idén a főszervező Csábi Szeder Fábián Dalegylet mellett a kelet-szlovákiai Vox Columbae énekkar Szepsiből, a magyarországi Váchartyán Canzonetta Női kara, illetve a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa lépett fel a Szlovákia-szerte híressé vált rendezvényen.



A négy kórus előadásában összesen hat olyan művet hallhatott a közönség, amely azelőtt még nem került bemutatásra: Négy fiatal budapesti zeneszerző műve mellett idén Bartko Zoltán kassai komponista két darabja is helyet kapott a programban. A zsűfolásig megtelt csábi templom mintegy kétszáz főt számláló közönségének választása végül a hazai együttes által előadott Pange lingua című Tóth Árpád kompozícióra esett,

2009. Karácsony

míg a szakmai zsűri díját Tóth Péter Csontos Vilmos Fáradt már a madár című verse által ihletett gyönyörű kórusműve érdemelte ki.



A rendezvény sikerét mi sem bizonyítja jobban, minthogy a csábi fiatalok által megálmodott és életre hívott rendezvény immár több mint egy kórustalálkozó: A TV adáson túl egyórás riportműsorban ad hírt róla a Pátria Rádió, számos szlovákiai és magyarországi írott médiumban jelenik meg róla beszámoló és méltatás, miközben a templomot a nagyszámú közönség miatt már-már kinövi a fesztivál. A meghívott vendégek tiszteletüket teszik Kassától Pozsonyig, de számos szakmai és laikus érkezik a határon túlról is. Anyagi segítséget nyújt a Hajnalok Völgye fesztivál részére minden évben Csáb község mellett a Szülőföld alap és a Csemadok, valamint idén Duka-Zólyomi Árpád volt Európa Parlamenti képviselő is. De a legbüszkébbé azt teszi a Dalegyletet, hogy fellépők után sosem kell kutatni, ugyanis az énekkarok már sorban állnak azért, hogy valamelyik évben megívást kapjanak ide, a Nagykürtösi járásban található ezer fős faluba, Csábra, amely minden évben egy novemberi hétfőjén a világ közepévé válik...

Csábi Szeder Fábián Dalegylet

TEMPLOMÚCSÚ 2009

2009. szeptember 14-én tartottuk templomunk patrocíniumának - Szűz Mária szent neve - ünnepét. Az ünnepi búcsús szentmisét Zolcer György újmisé, ipolysági káplán mutatta be.



A szentmisét a Csábi Szeder Fábián Dalegylet éneke valamint Celeng Mária és Orendt Gyula duettje tette még ünnepélyesebbé.



A szentmise végén az újmisé atya megáldotta azt a Mária szobrot, amelyet a családok majd egy-egy hétre otthonaikba vihetnek, hogy ily módon is erősödjék az ima jelenléte a családok életében.

Balga Zoltán

MINISTRÁNS ÉS FELOLVASÓ AVATÁS

2009. szeptember 19-én és 20-án a szentmisék keretében Novák József lelkiatya felavatta az új ministránsokat és felolvasókat, akik az idén járultak első alkalommal a Szentáldozáshoz.



Így 9 új fiú és 8 új lány teljesít majd szolgálatot templomunkban a szentmiséken, amely nagy segítséget jelent majd mind a többi ministráns és felolvasó, valamint a lelkiatya számára egyaránt.



Jövőbeli aktív segítségüket előre is köszönjük!

Balga Jácinta

BIBLIAI ELŐADÁSSOROZAT (JÁKOB ÉS GYERMEKEI ÉLETE)

Október 25-én, 15 órai kezdettel vasárnap folytattuk bibliai előadás-sorozatunkat a helyi plébániatemplomban.



Ez alkalommal előadóként ft. Bencsík Tibor, ipolyvarbói lelkiatya tisztelt meg bennünket és közel egyórás előadásában ismertette az ószövetségi Jákob pátriárka, valamint gyermekei életét. Nagy érdeklődéssel figyeltük a teológiai mondanivalóját is, amit majd igyekezni fogunk a mindennapi életben tettekre váltani.

A nagy érdeklődésre való tekintettel a továbbiakban is folytatni szeretnénk a Szentírást közelebbről bemutatni szándékozó előadás-sorozatunkat.

Balga Jácinta

2009. Karácsony

KISPAPFOCI CSÁBON

Kölcsönös együttműködés? Emberi kapcsolatok elmélyítése? Nem érzem szükségét! Sajnos bizony ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal van a mai világ embere megfertőzve. Ez a gondolkodásmód azonban teljesen eltér attól a hivatástól, amit az Úrtól mindnyájan kaptunk.



Természetünkből kifolyólag szükségünk van a társas életre, az egymás közötti kommunikációra, a másokkal való kapcsolatteremtésre, mivel csak így válhatunk teljes értékű emberi lényekké. Ezért nagyon fontos, hogy jelentős szerepet töltsön be életünkben a mások iránt való nyitottságunk és készségünk. Erre nap mint nap lehetőségünk nyílik, csak sajnos nem mindig élünk ezzel a lehetőséggel. De ha valóban az a célunk, hogy egyre tökéletesebbeké váljunk, szükséges, hogy megnyíljunk a mi Istenünk hívó szavának, ami egy igazi baráti közösség kialakítására szólít fel bennünket.



Az október 10-i esemény kapcsán is ezt a célt tartottuk szemünk előtt. Ekkor ugyanis megrendezésre került a már régen tervben lévő kispap-pap futballmérkőzés a csábi „öregfiúk“



csapata ellen. Ez azonban különbözött a többi, már megszokott és gyakran látott összecsapástól. Itt nem a táblázatban való előbbre kerülés volt a lényeg, hanem annak a célnak a megvalósítása, amelyre mindannyian hivatottak vagyunk és amiről János evangéliuma a következőképpen ír: *„Legyenek mindnyájan egy. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”*(Jn 17, 21).



Fontos, hogy ezen a szentírási üzeneten elgondolkodjunk, és Jézus akaratának igyekezzünk eleget tenni mindennapi életünk folyamán, mert csak ez az egyetlen lehetséges útja a mi boldogságunknak. Tehát ne féljünk munkálkodni a példás keresztény közösség kialakításán, hiszen kezdettől fogva erre vagyunk hivatottak.

Pintér Miroslav

JÉZUS A SZERETET ÜNNEPÉN JÖN KÖZÉNK

Milyen szép a tavasz. Mikor mondjuk ezt? Főleg amikor hideg van és minden csúszós, az utak a járdák. Jobb volna virágzó fákat látni, ahogy illatukkal simogatják a napocska aranyzínű sugarait. Milyen szép a nyár, lehet fürödni, napozni... most meg itt ez a hideg december. Nem is olyan régen meg a szőlőt szedtük. A kék égen fecskék repkedtek, de őket is elzavarta otthonukból a hideg tél.



Mi fázunk, de kell a fagy, a hó a földnek a természetnek és persze a gyerekeknek, felnőtteknek. A hó fehér ugyan, de sokszínű lehetőséget nyújt játékokra, sportra.



Amíg körülöttünk a zord hideg, bent, lelkünkben mégis valami melegséget érzünk. Úgy lopózik oda csendesen, nehogy megzavarjon. Mi



persze már várjuk, mert tudjuk, hogy jönni fog, mint minden évben. A szobánkban rendet rakunk, de még a lelkünkben is. Az égből hófehér angyalkák szállnak hópelyheken a földre. Mikor már minden elkészült, a föld fehérbe öltözött, a tiszta szobában a karácsonyfa díszbe öltözött, lelkünkbe olyan gyöngéden és kedvesen, mint a mosoly, SZERETET költözött. Mert megszületett a kis Jézus. Itt van a szívünkben. Aki várta, aki befogadta, az érzi, hogy ott van, és látja mások szívében is. A kis Jézus a szeretet ünnepén jön közénk, szeretetet hoz nekünk és szeretetben él velünk. De Jézus nem csak engemet akar szeretni, hanem minden embert a földön egyaránt. Ezért kell, hogy adjunk ebből a szeretetből minden embernek. Nem kell félni, hogy elfogy, sőt, így lesz egyre több. S ha újra eljön a karácsony és szívünk teli s teli lesz szeretettel, akkor mindazt odaadjuk majd a kicsi Jézusnak.

Húšťava Ferenc

MÁRIA LÉGIÓS FELMÉRÉS

Mielőtt imádkozni kezdünk, először is magunkban teremtsünk rendet, hogy úgy tudjunk beszélni Istennel, ahogy egy jó barátunkkal, figyelmesen. Hiszen az imádság, ahogy mindenki tudja, egyfajta beszélgetés Istennel. És bárhol imádkozhatunk, mert Isten mindenütt ott van, nincs helyhez vagy időhöz kötve. Mégis gyakran megvannak a saját kifogásaink arra, hogy miért nem imádkozunk. Thomas Manton, egy istenfélő puritán író így fogalmazott: „Azt mondjuk, hogy nincs időnk titokban imádkozni, ugyanakkor van időnk minden másra: enni, inni, gyerekekkel foglalkozni, de arra amitől mindenez működik, arra nincs időnk“.

Arról kérdeztük néhány légiós testvérünket, hogy ők mikor imádkozzák a Mária Légió imáit, a Tessera-t. A Tessera valójában az az imalap, amelynek első oldalán a Légió képe látható, benne pedig a Légió imádságai. Minden légiósnak kell ilyenrel rendelkeznie. A latinban „tessera“ alatt elsősorban igazolványt értettek, amelynek részeit szétszötták egymás között, és amelyről a barátok és utódaik felismerték egymást.

A légiós imádságokat az összejevetelek alkalmával sorrendben kell imádkozni, egyéni imádkozás esetén e sorrend betartása nem kötelező. Auxiliárus / segédimádkozó/ tagok számára előírás mindezen imák napi elmondása, az öt tized Rózsafüzérrel együtt, ami a Tessera része. Minden légiósnak, örömmel imádkozik és egyáltalán nem tekinti tehernek a mindennapi imádkozást.

A megszólított légiósok válaszai a következők:

Kelemen Jutka:

Este imádkozom a légiós imákat a Rózsafüzérrel együtt, amikor már minden munkám elvégeztem, és minden elcsendesül körülöttem. Emlékszem, hogy megboldogult nagymamám is így szeretett imádkozni.

Balga Mária / Pici/ :

Én az imáimat bármikor elmondom. Van amikor nappal, van amikor éjjel felébredek, és akkor végzem el a légiós imákat és a Rózsafüzért.

Cibula József :

Mindjárt reggelről elmondok három Rózsafüzért, és mindjárt utána elimádkozom a Tessera imáit.

Balga Mária / Kártos /:

Este imádkozom 7 óra előtt a Bevezető imát a Tessera-ból, és a rádióban közvetített Rózsafüzérrel együtt elvégzem a Rózsafüzért, majd utána fejezem be a többi imát.

Báthory Ilona és Lajos:

Minden este együtt imádkozzuk az összes légiós imádságot a Rózsafüzérrel egyszerre.

Jakab Ilona:

Mivel rossz alvó vagyok, elég korán ébredek. Olyankor mondom el a Rózsafüzért, majd később a többi légiós imádságot.

Évi:

Legjobban reggel szeretek imádkozni, kipihenten. Akkor mondom el a Tessera imáit. De előfordul, hogy bármikor, napközben, ahogy az időm

engedi, szakaszonként végzem el a Rózsafüzért és az imákat.

Balga Borbála:

Én általában egyszerre végzem el a légiós imákat és a Rózsafüzért, leggyakrabban a délutáni órákban, de előfordul, hogy bármikor, napközben ülök le imádkozni.

Jakab Katalin / Bálint /:

Sokat kell imádkozni, és én is sokat imádkozom. Nagyon jó dolognak tartom a Mária Légiót. Én egyszerre elmondom a Tessera imáit, és szakaszonként napközben a Rózsafüzért.

Balga Rozália /Ádám /:

Nagyon jó szívvel végzem a légiós imákat. Ebéd után, amikor elvégeztem a munkámat a konyhában, akkor egyszerre imádkozom el a Rózsafüzért a Tessera imáival együtt.

Buzdítunk minden bátor és bátortalan érdeklődőt, vegyék fel a kapcsolatot a Mária Légió tagjaival, és csatlakozzanak hozzánk. Építsük falunk lelki templomát - együtt, közösen, közösségben.

*“Számptalan út áll előttünk,
Választhat ki-ki maga.
Magasra tör a szárnyaló,
Völgyben marad a lanyha.
Föl s le sodródik a többi,
ködben gyorsan elbukik.
Alacsony és magas út közt
Megfelelő, vajh' melyik?
Haladásunk útirányát
mi vagyunk, kik eldöntik.”*

(John Oxenham)

**MÁRAI SÁNDOR:
AZ ÜNNEPEKRŐL
(FÜVESKÖNYV)**

"Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen.

Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata.

Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régiéket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek!

Az ünnep a különbözőség. Az ünnep, a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott étkek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenképp legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség.

Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben.

S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre."

GYERMEKKOROM KARÁCSONYA

Számomra a karácsonyi hangulat mindig is az Adventtel kezdődött, de a hangulatot még jobban fokozta a november vége felé beköszöntött havas és kemény tél.

Öregapám úgy szokta mondani, hogy „*Márton fehér lovon jár*”. Valóban igaz is volt a mondás, mert általában már olyankor szánkózni szoktunk. De már a mai világban ez nem így működik, az a világ tiszta más volt, mint most. Nagyon szép volt, bárcsak még egyszer átélhetném azt az örömet, amit akkor. Nagyon szerettem öreganyámmal a fosztóba járni, ott aztán lehetett hallani mindent. Szokták is mondani, hogy: „*csendbe beszélj Ilona, mert itt a gyerek (mármint én), még meghallja!!!*”. De engem át nem vertek. Az úgy volt akkor, nappal iskolába, este fosztóba, reggel pedig sipirc a rorátéra. Fél hatkor szokott lenni, úgyhogy nem sokat aludtam, de akkor ez nem számított. Majdnem minden rorátén ott voltam, mert Rablánsky atyánál nem lehetett „dikci-fikciózni”.

Így mentek lassan a napok, közben eljött a várva-várt „Mikulás”. Hát igen, várni vártam, csak mikor belépett az ajtón más volt a zene. Irgalmatlanul félttem, öregapám szokott megvédeni, soha el nem felejttem. Hát így volt a „Mikulással”, örültem, de még jobban, amikor elment.

Amikor már nagyobb voltam, jártam a Szent család kilencedre is. Valahogy úgy megtetszett, mindig más háznál volt. Mikor vége lett a kilencednek, hazafelé menet annyi mindent lehetett hallani, hogyha mind eszembe jönne, egy könyv kevés lenne rá. Közben mentek a napok, mindig

rövidebbek – lassan, de biztosan közeledett a karácsony ünnepe.

Ádám-Éva napján mindig két mise volt. Reggel a pásztorok miséje, és az éjféλι sentsmise, akkor mindig tömve volt a templom. Délig szigorú böjt volt, ebédre már együtt volt az egész család. Elkezdődött az ünnepi ebéd, mindenkinek mindenből kellett harapnia, ha tetszett, ha nem. Nekem ez volt az esztendő legízletesebb ebédje.

Hát a karácsonyfát meg az ajándékot majd kihagytam. Az ajándék kicsomagolása Ádám-Éva reggelén volt, addig hétpecsétes titok volt az ajándék tartalma. Mindig öreganyámat faggattam: „*mondd, te biztos tudod, mit hozott a Jézuska*”. A válasz mindig egy vers volt. Így hangzott:

*„Várd meg az estét, jönnek a kecskék
Húzd föl a farkát, majd potyognak az
almák.”*

Úgyhogy nem sokat tudtam meg, de így volt jó, mert ha tudtam volna, nem lett volna érdekes. Többnyire édességet kaptam. Később örökírot, akkoriban az nagy luxusnak számított. Ennek nagyon örültem.

Nagykarácsony volt a legnagyobb ünnep. A faluba beköltözött a csend. Mindig együtt voltunk, beszélgettünk erről-arról. Közben hallgattuk a Szabad Európa rádiót. Szép karácsonyi dalok szoktak fölcsendülni. Csak egy hibája volt, nagyon rosszul fogtuk az adást, de akkor az sem számított igazán. Karácsony másnapja már nem volt olyan nagy ünnep, de ugyanolyan hangulat volt, mint az előző napokon.

Csinger Gábor

AZ EGYKORI CSÁBI MÁRIA KONGREGÁCIÓ

Az I. és a II. világháború nagy nyomást gyakorolt a csábi kongregáció férfi tagjaira, mivel katonáknak lettek besorozva. Így a férfiak száma folyamatosan csökkent az egyletben. A csábi asszonyok kezdték átvenni az egylet irányítását az 1920-as évektől. Már 1928-ban a Csábi Mária Kongregációnak 48 női és 15 férfi tagja volt. Végül 1948-ban már csak női tagok voltak a kongregációban. A Csábi kongregáció nőkből álló egylete két csoportból tevődött össze: a lányok kongregációja és az asszonyok kongregációja. Mind a két csoportnak a tagok két elnöknőt, más néven prefektát választottak, aki irányította a kongregáció tagjait, beavatásokat szervezett, nyilvántartást végzett a tagokról és beleszólt a község hivatalos egyházi ügyeibe. A kongregáció tagja volt minden iskolából már kimaradt fiatal lány, aki elmúlt 14 éves. Ahogy beléptek az egyesületbe, fogadalmat kellett tenniük: „*A Mária Kongregáció méltó tagja leszek*” hangzott el. A szentmisék, litániák után volt a beavatási szertartás, ahol részt vett a helyi plébános és a kongregáció elnöknője. Az újonnan beavatott lányok Mária-kongregációs érméket kaptak, amelyek egy kék szalagra voltak felfűzve, s ezeket a nyakukban viselték minden fontosabb eseménykor. A litániák után a fiatal kongregánista lányoknak

előadásokat tartottak a tisztaságról, az erkölcsösségről és a tisztességes viselkedésről. Ilyen előadásokat tartott Bartók Rozália tanítónő is. Ugyancsak a kongregánista elnöknő a litániák elvégzése után felolvasott egyházi szövegeket a fiatal lányoknak és Szűz Mária énekeket tanultak. A fiatal kongregánisták minden hétre be voltak osztva templomtakarításra.

Tevékenységük nagyon hatékony volt, részt vettek számos eseményeken, mint a körmeneteken, nagyobb ünnepeken, esküvőkön és temetéseken. A körmeneteken fehér ruhákban sorakoztak fel a fiatal kongregánista lányok és vitték az egylet zászlaját. Az esküvőkön is nagy szerepet játszottak az egylet tagjai. Férjhez menetelnél a fiatal lányok elvitték a zászlót a menyasszony házához. A menyasszony (aki szintén kongregánista tag volt) a zászlóvivő kongregánistákkal ment az esküvőjére. A koszorús lány tartotta a zászlót (mely elég nehéz volt) az egész szertartás alatt. Az esküvő után következett a menyasszony asszonnyá avatása a Szűz Mária oltáránál. Ekkor már a kongregációs zászlót a helyére tették és a kongregánista tagok a következő éneket énekelték:

*Búcsút mondunk most már Neked,
szerető testvérünk,
Kilépsz szűzi sorainkból,
távozol most tőlünk.
Ne hadd soha Mária,
ezt a jó édesanyát,*

2009. Karácsony

*Új pályádon is majd bennünk
találsz hű pátronát.
Jöjj tovább is miközénk,
mondj velünk buzgó imát,
Együtt zengjük és dicsérjük,
Szűzanyánkat, Máriát.*

A fiatal lányok elnöknője elbúcsúztatta a menyasszonyt a lányos élettől, és átadta az asszonyok kongregációjába. A fiatalasszony letérdelt a Szűz Mária oltáránál, mellkasára tűzték a kongregánista érmet kék maslival és fogadalmat kellett tennie.



(Mária-kongregációs érme)

Az elnöknőtől az alábbi mondat hangzott el:

*Fogadd az anyák kongregációjának
érmét, midőn melledre tűzöm
jelvényünket,
És kérem a Boldogságos Szüzet, hogy
segítsen hathatós oltalmával,
Hogy a kongregációnak méltó tagja
lehess.*

Ezután a kongregánisták ezt az éneket énekelték:

*Máriát dicsérni mindig kész vagyok,
Örömben, búmban neki hódolok.
Szívem, ó Mária mindig feléd néz,
Szeretni Tégedet mennyei édesség.*

*Engedd Szent Nevedet hálával
zengenem,*

Egykoron az égbe vezess fel engem.

Temetéskor is nagy szerepük volt a kongregánista tagoknak, ha kongregánista társukat temették. A zászlóval a halott házához mentek, mivel otthon volt felravatalozva az elhunyt. Az elhunytat a kongregánista érmevel temették el, és kongregációs énekekkel búcsúztatták a földi élettől:

*Koporsód mélyén nyugszol már
kongregánista testvér,*

*Búcsút vettél már mi tőlünk,
fájdalmad is véget ért.*

*Szűz Anyánknak kertjében
tisza virág voltál,*

*Hűn dicsérted őt szüntelen, nap
hajnalán, s nyugtán.*

*Szeretteid köréből Máriához siettél,
Hozzá, kit ajkad úgy tisztelt,*

akit hűen szeretted.

*Mind ezért érdemeid előtte oly nagyok,
Támasza lesz ő lelkednek a nagy
számadáson.*

Minden évben felavatták a 14 éves fiatal lányokat kongregánista taggá. Az utolsó kongregánistává avatás 1948-ban volt, amely oka a szocialista rezsim egyházellenes politikája volt. Azonban hála a Jóistennek, hogy az akkor felavatott kongregánista tagok még ma is örömmel emlékeznek az előadásokra, az imádságokra, a kongregánista énekekre, és érmeiket megőrizve még ma is hűek az egykori Csábi Mária Kongregációs együlethez.



A Csábi Mária Kongregáció női csoport tagjai, 1928. január 15.

A női kongregáció tagjai:

- felső sor balról: György Erzsébet (Tamás), Balga Mária (Alsók), Balga Ilona (Matykogyuris)?, Balga Borbála (Pityko), Balga Rozália (Kaulder), id. Zatyko Borbála (Breka), György Verona (Palko), Jakab Mária (Simon), Zatyko Margit (Kisbánt), Jakab Viktória (Jakabok), Balga Mária (Profit), Zatyko Mária (Zatkok), Hegedűs Borbála (Pataki), György Verona (Pucurka)

- második sor (felülről) balról: Balga Mária (Alsók), Hústyava Mária (Prásko), Balga Margit (Pincés), Zatyko Zsuzsanna (Compos), Jakab Ilona (Bálint), György Ilona (Sacc), Zatyko Ilona (Galo), Balga Ilona (Matykogyuris), Balga Brigitta (Szitános), Balga Rozália (Punajsz), Balga Borbála (Pici)

- harmadik sor (felülről) balról: Jakab Brigitta (Cséri), Balga Rozália (Madicka), Balga Ilona (Madicka-kislány), Jakab Mária (Papocska), Balga

Zsófia (Matykomarci), Filip Mária (Zsofa), Zatyko Borbála (Breka), Jakab Margit (Jakabok), Balga Rozália (Orvos), Balga Ilona (Ádám), Balga Ilona (Butyko), Balga Verona (Simon), Hústyava Borbála (Prásko)

- ülő sor balról: Balga Mária (Ádám), György Verona (Kiskutya), Balga Verona (Ádám), Balga Rozália (Kártos), Kassay Pál (helyi plébános), Jakab Brigitta (Simon), Balga Mária (Punajsz), Balga Rozália (Matykogyuris), Celenk Borbála (Oszkár), György Mária (Kastés)

- zászlónál balról: Zatyko Verona (Noga), Filip Katalin (Zsofa)

- gyerekek balról: Balga Borbála (Ádám), ?(Kártos), Balga Julianna (Kártos), Nozdrovický Margit, Balga Mária (Punajsz), Balga Ilona (Butyko)

Hálás köszönet adatközlőimnek: Balga Borbála, György Mária, Huszár Gabriella és Miskei Margit.

Fónod Zsuzsanna

2009. Karácsony

IMÁDKOZVA, ÉNEKELVE SZOLGÁLNI

Sokat hallunk naponta az ima korszerűségéről. Ilyenkor felmerül bennünk is a kérdés, vajon mit jelent számunkra az ima? Helyes-e az imaéletünk? Elegendő időt szánunk-e az imára?

Bizonyára nem egyformák a válaszaink.

Vannak viszont közöttünk olyanok is, akiknek az ima szolgálat és nem kis áldozattal és felelőséggel jár. Ilyenek közé tartozik egyházközségünk előimádkozója **Jakab Katalin** is, akit mindannyian Kató néniként ismerünk. Őt kérdeztük imaéletéről és a nem könnyű feladata végzéséről:



Mióta előimádkozó és kitől vette át ezt a szolgálatot?

Három és fél éve, amikor Balga Brigitta néni megbetegedett, akkor besegítettem néki és azóta is én vagyok az előimádkozó. Ő már azóta meghalt.

Ön szerint nagy felelőséggel jár-e ez a feladat?

Mivel én kiskoromtól fogva szerettem templomba járni, közel laktunk a templomhoz is, azért nem esik nehezemre ez a feladat. Nagyon szeretek imádkozni, énekelni – de viszont ez komoly kötelességgel is jár.



Vannak-e kedvenc imái vagy énekei?

Kedvenc énekeim Mária és Jézus Szívéhez szólnak. Nagyon örülök a Mária Légiónak, amit nekünk Zoltán kispapunk indított el, mert sok csábi hívő imádkozza beleértve magamat is.

Mivel telnek a napjai, otthon is imádkozgat napközben?

A napjaimat a reggeli imával kezdem majd munkával folytatom. Már nyugdíjas vagyok, így nappal is sokat imádkozom családomért – a kis unokámért, megholt gyermekeimért, férjemért és szüleimért.

Ön szerint, miért van, hogy a mai kor embere nem talál időt az imára, mi okozza ezt?

Én úgy gondolom, hogy az emberek sokat dolgoznak, de azért reggel és este biztosan imádkoznak, hálát adnak a Jóistennek és a drága Szűzanyának, hitközségünk védőszentjének, minden napjukért.

Mit üzen az olvasóknak?

Mindig maradjanak hűségesek Istenhez és a Szent Szűzhez, mert aki őket kéri, imájuk biztosan meghallgatásra talál.

Buzduljunk fel mi is, ezen sorokat olvasván, hiszen láthatjuk, hogy milyen nagy kegyelem eszköz számunkra az ima.

Balga Jácinta

SZERETETET AJÁNDÉKOZNI

Karácsony mindenekelőtt a szeretet ünnepe, mégpedig azé a szereteté, amellyel Isten szeret minket. *„A szeretetnek nem az a lényege, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy Ő szeret minket, és elküldte Fiát engesztelésül bűneinkért”* (1Jn 4,10).

Minden család életében fontos szerepet kapnak az ünnepek, másként éli meg ezeket a napokat, mint a hétköznapokat. Ha karácsony közeledik, mindannyiunkat örömteli várakozás tölt el. Várjuk az ünnepélyes szép estét, a tündöklő fát, a gondtalan együttlétet, az ajándékokat. De mindenkinek szüksége van a szeretet ajándékára is, mert a szeretet nélkül még a boldogságunkat sem találjuk meg. Hányszor kívántunk már békés, karácsonyt egymásnak?! S vajon volt-e valami foganatja? Tiszta szívből kívántuk-e vagy csak megszokásból? Közben pedig, egészen mást kívánok magamban. Ha nem megszokásból tennénk, akkor megváltozna a világ is. Sajnos az emberek inkább szeretnek harcba állni egymással! Pedig Isten arra int bennünket, hogy legyen békeesség közöttünk, hogy látható legyen rajtunk az Ő dicsősége. Törekedjünk hát erre és nemcsak a szeretet ünnepén, hanem a szürke hétköznapokban is, megszívlevélve Wass Albert gondolatait:

„Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon. A civódás, pártoskodás nemzetéből változzatok át a szeretet nemzetévé, s lássátok meg: attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten.”

Balga Zoltán

JÓ HÍR

Tavaly, december 28-án 34 család fogadta azokat a két csoportban induló betlehemeseket, akik elvitték családjainkba a Jó hírt - Megszületett a Megváltó. Nagy örömmel töltötte el őket a tudat, hogy ezzel - a nekik igen tetszetős jótettükkel - segíthetnek azoknak a gyermekeknek, akik éppen megélhetési problémákkal küzdenek egy másik kontinensen.



Így ünnepeltünk közösen és egyben örültünk, hogy mások számára is örömet szerzünk és ilyen módon is kivesszük részünket az evangélium hirdetésében, ki-ki a maga képességét felhasználva. Hála és köszönet mindenkinek, aki részt vállalt ebben.

A tavalyi betlehemezésnek köszönhetően több mint 10 000 Sk-t tudtunk küldeni az afrikai segélyszervezet részére.



Az előző évekhez hasonlóan az idén is folytatni kívánjuk ezt a szép szokást. Gyermekeink december 25-én látogatnak el - magukkal víve Krisztus születésének jó hírét – azokhoz a családokhoz, akik előre bejelentkeztek eme akcióba.

ADY ENDRE:**KARÁCSONY – MA TÁN A BÉKE...**

Ma tán a béke ünnepelne,
 A Messiásnak volna napja,
 Ma mennyé kén' a földnek
 válni,
 Hogy megváltóját befogadja.
 Ma úgy kén', hogy egymást
 öleljék
 Szívükre mind az emberek –
 De nincs itt hála, nincs itt
 béke:
 Beteg a világ, nagy beteg...

Kihült a szív, elszállt a lélek,
 A vágy, a láng csupán a testé;
 Heródes minden földi
 nagyság,
 S minden igazság a kereszté...
 Elvesztette magát az ember,
 Mert lencsén nézi az eget,
 Megátkozza világra jöttét –
 Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
 Mi egyesítsen, nincsen
 eszme,
 Rommá dőlt a Messiás háza,
 Tanítása, erkölcsse veszve...
 Oh, de hogy állattá
 süllyedjen,
 Kinek lelke volt, nem lehet!...
 Hatalmas Ég, új Messiást
 küldj:
 Beteg a világ, nagy beteg!...

*(1899)***MINISTRÁNS TORNA 2009**

2009. november 21.-én a csábi fiatalok egy része részt vett az Erdőbádonyban (Badín) megszervezett ministráns futball tornán.

A program szentmisével kezdődött, amely után sor került a csoportok sorsolására.



Nagy lelkesedéssel és győzni akarással kezdtük a tornát. A csoportmérkőzések során két alkalommal győztünk és három alkalommal kikaptunk, ami sajnos kevés volt a továbbjutásra, de ez a tény senkit sem szomorított el. A 12 csapat közül az előkelő 5. helyen végeztünk, ami nagyon biztató a jövőre nézve!



Sok szép élményben részesültünk, s e torna által módunk nyílt Krisztus egyházának építésére, ápolására, amelyre óriási szüksége van a mai kor emberének. Reméljük, jövőre ismét részt vehetünk majd ezen a kegyelmeket gyümölcsöző rendezvényen!

Cibuľa Jaroslav

KARÁCSONYI HUMOR

A Mikulásnak teljesen igaza van, hogy évente csak egyszer megy az emberek közé.

(Victor Borge)

Ez nem katasztrófa, csak karácsony.
Cseng a csengő: csingi-ling a faágon.
Kint hull a pelyhes, és csendes az éj.
Ez az év is lassacskán véget ér.

(Animal Cannibals)

Már hetedik éve, hogy anyósom átjön Karácsonykor. Idén újítunk. Beengedjük.

(Woody Allen)

Ez lenni kici kínai karaonyi szmsz. Lenni oco, nem drága, mégis mutatni, hogy van gondolasz Rád. Kivanni Neked jo ünnepek, meg kiccaladod récire boldogsag!"

Ha betör hozzátok egy dagadt, piros ruhás pacák és belerak Téged egy nagy zsákba, ne ijedj meg - csak én szóltam a „Mikulásnak”, hogy téged kérlek karácsonyra!



Mi az élet 4 szakasza?

1. Amikor elhiszed, hogy van „Mikulás”.
2. Amikor már nem hiszed el, hogy van „Mikulás”.
3. Amikor te vagy a „Mikulás”.
4. Amikor úgy nézel ki, mint a „Mikulás”.

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
- Parketta, kisfiam.



Hogy hívják a:

A spanyol tolvajt? - Lopez de Futasztán

A kínai szakácsot? - Váj Ling

Kínaiul a Jánost? - Jan Csi

A japán titkárnőt? - Icuka Magacuki

A kopasz japánt? - Hayasima

A japán agglegényt? –

Maradoka Magamura

A görög kártyást? - Namilesz Teosztasz

Röntgen úr feleségét? –

Röntgenné Ultra Ibolya

A nagyothalló macit? - M A C I !!!!!!!!

A népi fertőtlenítőszert? - Folklór

A görög pincért? - Abrosz Tisztakosz

Az arab ügyeletes orvost? –

Koffein Ampullah

A kongói fényképészt? –

Tekinca Vakumba

A messziről jött hajléktalant? –

Távcsöves

A sivatagi kocsmát? - Porozó

Einstein gyerekeit? –

Zweistein... Dreistein. ...

Az afrikai buszvezetőt? - Bus man

Az álarcos rókakölyköt? - Zorróka

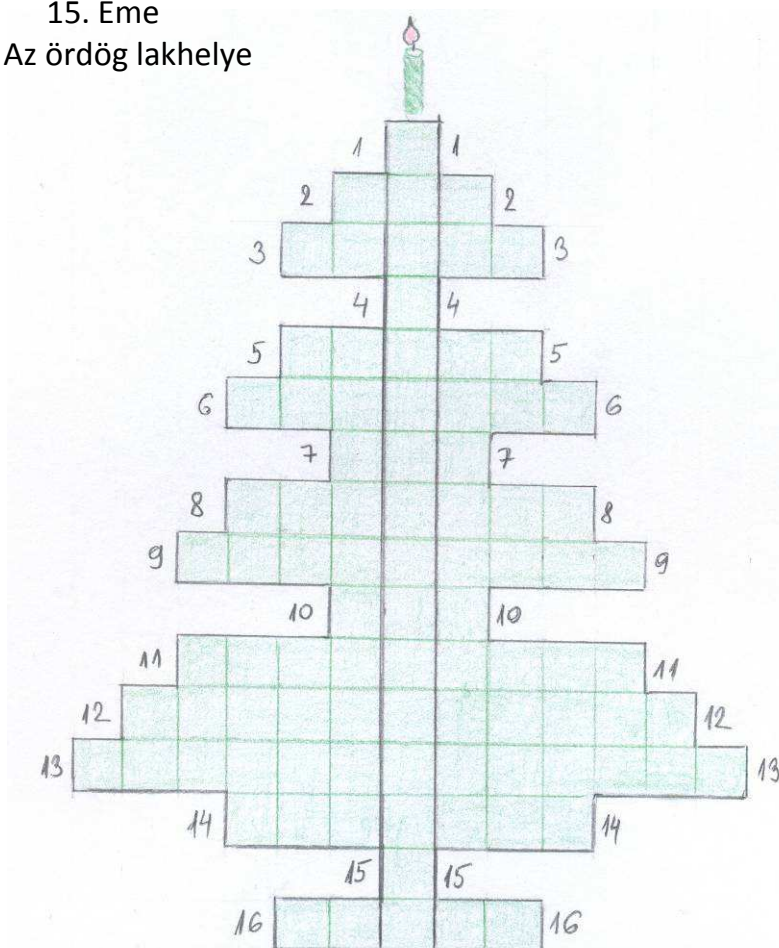
Ady Endrét a konditeremben? –

Body Endre

Bojtos Erik és Patrik

REJTVÉNY

1. Nóra
2. Tüzes bolygó
3. Lelkiatyák
4. Katalin
5. Hitvallás
6. A 3 királyok útmutatója
7. ...culpa (én vétkem)
8. Meggyónó
9. Pap
10. Bibliai részlet!!!
11. Kővel dobálja
12. Miseolvasmányok
13. Itt élt Ádám és Éva
14. Szent Péter is ez volt
15. Eme
16. Az ördög lakhelye



A rejtvényből megtudhatjuk, kik látogatták meg a kis Jézust a jászolnál. A megfejtést egy névvel ellátott cédulán január végéig kell eljuttatni a sekrestyében e célra készített urnába. A helyes megfejtést beküldők között értékes ajándékot sorsolunk ki.

Összeállították: Bojtos Mária

Csécs Frederika egy angyalt ábrázoló rajza elsősorban a legkisebbek számára készült. Mindazon óvodás, vagy kisiskolás, aki a rajtot kiszínezi, valamint a kép alján felsorolt szavakat kihúzza a táblázatba és eljuttatja azt a sekrestyében e célra elhelyezett urnába, értékes díjban részesül.



2009. Karácsony



**A Csábi Szeder Fábián
Daleyelt minden kedves
olvasót sok szeretettel hív és
vár karácsonyi hangversenyére,
amely
2009. december 26-án
16:30 órai kezdettel
valósul meg
plébániatemplomunkban.**

**Ezúton szeretnénk köszönetet
mondani az *LHPRINT*
nyomdának folyóiratunk
szívnvalas és ingyenes
előállításáért! További
működésükhöz kérjük a jó
Isten bőséges áldását!**

FIGYELEM!

Bátorítani szeretnénk minden kedves olvasót, hogy a plébániai közösséggel, hitérettel, lelkeséggel kapcsolatos élménybeszámolóikat, cikkeiket, valamint a közeljövőben megrendezendő ilyen jellegű rendezvények programjáról szóló információkat juttassák el a Csábító szerkesztőihez. Szeretnénk, ha valamennyien szerkesztői lennének plébániánk folyóiratának.

**CSÁBÍTÓ**

A csábi plébániai közösség lapja
II. évfolyam 4. szám
2009. Karácsony

Felelős szerkesztő:
Balga Zoltán

Római Katolikus Egyház - Csáb
Petőfi utca 31, 991 25 Csáb

Tel.: +421 4882 148
+421 903 174 933

fara@cebovce.sk
www.fara.cebovce.sk

A SZENTATYA KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐJE

Megjelent! Ez az, amit az Egyház ma ünnepel. Isten kegyelme, amely gazdag a jóságban és a gyengédségben, többé már nem rejtőzködik, hanem „megjelent”. Testet öltve tette magát nyilvánvalóvá, és megmutatta arcát. Hol? Betlehemben. Mikor? Augusztusz császár uralkodása alatt, az első népszámlálás idején, amelyről Lukács evangélista is említést tesz. És kicsoda a kinyilatkoztató? Egy újszülött, Szűz Mária fia. Benne jelent meg Üdvözítő Istenünk kegyelme. Ezért hívják a Gyermeket Jehoshuának, Jézusnak, ami annyit jelent: „Isten üdvözít”.

Isten kegyelme megjelent: ezért igaz, hogy a karácsony a világosság ünnepe. Nem teljes világosság ez, amely nappali verőfénybe vonja a dolgokat, hanem fényugár, amely kigyullad az éjszakában, méghozzá a világmindenség egy adott pontjából: a betlehemi barlangból, ahol az isteni Gyermek „világra jött”. Valóban, ő az a fény, amely terjedésnek indul, ahogy anyyi, a Születést megjelenítő festményen is ábrázolják. Ő a világosság, amely megjelenve szétoszlatja a homályt, eloszlatja az árnyékokat és megérteti velünk létünk és a történelem értelmét és értékét. Minden jászol egyszerű és ékesszóló meghívás arra, hogy nyissuk ki a szívünket és értelmünket az élet titka számára. Találkozás a halhatatlan Élettel, amely halandóvá lett Karácsony misztikus történetében. Olyan jelenet ez, amelyet megcsodálhatunk itt is, ezen a téren, amint az egész világ számtalan templomában és kápolnijában, sőt minden otthonban is, ahol Jézus nevét imádat övezi.



Isten kegyelme minden embernek megjelent. Igen, Jézus – Istennek, aki üdvözít – az arca nem keveseknek, néhány embernek, hanem mindenkinek megjelent. A szegényes, méltatlan betlehemi szálláson ugyan tényleg csak kevesen találkoztak vele, ő azonban mindenkiért jött: zsidókért és pogányokért, gazdagokért és szegényekért, közeliakért és távollévőkért, hívőkért és nem hívőkért... mindenkiért.

Menjünk hát hozzá, Testvérek! Siessünk, amint a pásztorok a betlehemi éjszakában. Isten elibénk lépett, és megmutatta arcát, amely gazdag a kegyelemben és az irgalomban! Ne legyen hiábavaló számunkra az ő eljövetele! Keressük Jézust, hagyjuk, hogy magához vonzzon minket világossága, amely eloszlatja a szomorúságot és a félelmet az ember szívéből. Közelítsünk hozzá bizalommal; alázattal boruljunk le előtte és imádjuk őt. **Áldott karácsonyt mindenkinek!**

(részlet XVI. Benedek pápa tavalyi karácsonyi köszöntőjéből)